

her bliver der altså et system, der reelt kommer til at tvinge folk på deltid, og som betyder, at de så måske kan få suppleret op med dagpenge. Men når der er gået 1 år, så forsvinder de supplerende dagpenge altså, for sådan er systemet indrettet. Og derefter står man kun med valget mellem deltidsløn eller at blive fuldtidsarbejds-løs, og det er altså ikke et godt valg, hvis man også skal kunne forsørge sine børn.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg er glad for, at hr. Ulrik Kragh nu har tilkendegivet, at der finder uberettigede fyringer sted i Danmark. Og når jeg er glad for det, så er det, fordi Venstres ordfører dermed også giver Socialdemokratiet ret i, at der ikke er tale om et ligeværdigt forhold på det danske arbejdsmarked, og at det lovforslag, vi behandler i dag om tvungen deltid, derfor vil være et redskab for arbejdsgiveren og ikke for den enkelte lønmodtager, der måtte ønske at gå på deltid.

Derfor står det også nu helt klart, at regeringen først og fremmest vil gennemføre en lov, der kun er et redskab for arbejdsgiveren og ikke for andre. At man er ligeglad med eventuelle fyringer, at man derfor ikke vil lave omvendt bevisbyrde til fordel for lønmodtageren, og at man er ligeglad med familiernes økonomi og derfor ikke vil give ret til at gå på fuld tid igen.

Jeg synes, det er sølle, og jeg skal spørge hr. Ulrik Kragh, om han er enig i det synspunkt.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Nu får hr. Ulrik Kragh ordet, og de, der skal holde sig klar, er hr. Lars Kramer Mikkelsen, hr. Thomas Adelskov og hr. Ole Sohn.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Til de tre sidste indlæg vil jeg sige, at nu begynder vi at køre i ring. Jeg er lidt forvirret over, at jeg skulle have sagt, jeg selv var arrogant. Det må bero på en misforståelse, for jeg har så sandelig stor respekt for de lønmodtagere, det her forslag handler om. Men jeg synes, vi skal trække tingene lidt op, i stedet for at jeg svarer på noget, som jeg har svaret på tidligere.

Venstres og regeringens forslag går ud på, at vi skal give den enkelte lønmodtager muligheden for, hvis der er hindringer, barrierer eller forbud i overenskomsterne, at kunne indgå en frivillig aftale med sin arbejdsgiver om at komme på deltid, hvis en af parterne gerne vil det.

Og hvis ikke en af parterne vil det, så bliver der ikke nogen aftale. Det er det, det her forslag går ud på.

Man har formået at køre rundt i alle mulige skræmmebilleder. Når fru Anne-Marie Meldgaard nu nikker og siger, at nu kommer den igen, at når man er presset, så kommer skræmmebillederne, så kan jeg tænke tilbage på valgkampen, vi havde, hvor vi i hvert fald kan huske, hvem der både i 1998 og 2001 virkelig brugte skræmmebilleder, når de var presset.

Men hvorom alting er: Det her er en mulighed for lønmodtagerne. Det er en mulighed for, at de kan indgå en frivillig aftale, hvis de har det ønske, og det har vi det udmærket med.

Kl. 14.40

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jeg kan forstå, at Venstre mener, at man i den her aftale med Dansk Folkeparti har sikret nogle rettigheder til lønmodtagerne, nemlig et ligeværdigt aftaleforhold. I det ligger der, at hvis en arbejdsgiver skulle finde på at fyre en lønmodtager, som ikke ønsker at gå på deltid, så vil der kunne falde en kompensation. Det er altså nu en retting, at man kan opnå en kompensation for en uretmæssig fyring.

Der er jo ikke nogen balance i det her: Det er jo det glade vanvid. Men der er i hvert fald ingen tvivl om, at Venstre har en anden definition af, hvad en retting er i den her sammenhæng. De har i hvert fald en anden definition af det, end Socialdemokratiet har.

Hvorfor skal det danske aftalesystem skydes ned? Det har vi ikke fået noget svar på i debatten. Hvorfor kunne vi ikke prøve at få at vide, hvilke andre friheder Venstre vil forsøge at tvinge ned i halsen på lønmodtagerne, der som det her er et overgreb på lønmodtagerne, ligesom det i øvrigt er et overgreb også på arbejdsgiverne?

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg spurgte før hr. Kragh om et par ting, og dem fik jeg ikke svar på, så jeg vil gentage.

Det er jo sådan, at jeg kan forstå, man i Venstre opfatter arbejdsmarkedsforhold på den måde, at lønmodtagere og arbejdsgivere sidder sådan og hygger sig ligesom i Farum over et par gode flasker rødvin, og så klapper man til kagen, når bossen har sagt et eller andet, og så er